

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันเสาร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ อีจเลาะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุดทำงานของราชการรัฐวิสาหกิจ

มนุษย์เราคือผู้ที่ประเสริฐ มีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม พัฒนาใจ
พัฒนาวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กัน วันจันทร์อังคารพุธพฤหัสบดีเป็นวันทำงาน
ของทุก ๆ คน ใครเกิดมาในโลกนี้ต้องทำงาน วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุดทำงาน

การทำงานกับการปฏิบัติต้องให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อเป็นธรรม
เป็นธรรมนุญ วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุดทำงาน ทุก ๆ ศาสนาก็ใช้หลักการ
เดียวกัน ผู้ที่ถือศาสนาพุทธก็พากันไปวัด ผู้ที่ถือศาสนาคริสต์ก็ไปที่โบสถ์
ผู้ที่ถือศาสนาอิสลามก็ไปที่มัสยิด ผู้ที่ถือศาสนาพราหมณ์ฮินดูก็ไปที่วิหารเทวาลัย
เพื่อไปถือศีลไหว้พระสวดมนต์ ทำสมาธิ เจริญภาวนา ได้พากันมาทำอย่างนี้หลายร้อย
หลายพันปี

สมัยโบราณไม่ได้เอาวันเสาร์วันอาทิตย์ เอาวันพระ วันพระ ๗ คำ ๘ คำ
เป็นวันพระน้อย วัน ๑๔ คำ ๑๕ คำเป็นวันพระใหญ่

เดือนหนึ่งมี ๓๐ วัน มีวันหยุดทำงานอยู่ ๘ วัน ก็เหมือนกันกับสมัยปัจจุบัน
สมัยปัจจุบันนี้ก็มีวันหยุด ๘ วันเช่นเดียวกัน

การเรียนการศึกษาถึงเป็นหลักการถึงเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม เพื่อให้เป็นความรู้
คู่กับการประพฤติการปฏิบัติมีทั้งหมด ๑๘ ศาสตร์ ๑๘ ศาสตร์มีอะไรบ้าง พอที่จะ
บรรยายให้เข้าใจ ไม่ใช่แบบพิศดารเพียงเข้าใจหลักการ ๑๘ ศาสตร์ก็ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ วิชาการรบ
2. รัฐศาสตร์ วิชาการปกครอง
3. นิติศาสตร์ วิชากฎหมายและจารีตประเพณีต่าง ๆ
4. วาณิชยศาสตร์ วิชาการค้า
5. อักษรศาสตร์ วิชาหนังสือ
6. นิรุกติศาสตร์ วิชารู้ภาษาของตนแตกฉานดี และรู้ภาษาของชนชาติที่ติดต่อกัน
7. คณิตศาสตร์ วิชาคำนวณ
8. โขติยศาสตร์ วิชาดูดวงดาวต่างๆ คือรู้จักว่าดวงดาวนั้น ๆ ตั้งอยู่ทางทิศนั้น ๆ
และประจำเมืองนั้นๆ และรู้จักสีแสงของดวงดาวต่าง ๆ อันบอกกลางดีและ
กลางร้ายในกาลบางครั้ง
9. ภูมิศาสตร์ วิชารู้พื้นที่ต่างๆ หรือรู้จักแผนที่ของประเทศต่าง ๆ
10. โหราศาสตร์ วิชาโหร คือรู้พยากรณ์เหตุการณ์ต่างๆ ได้ และรู้ทายดวงชะตา
ราศีของคนได้ด้วย
11. เวชศาสตร์ วิชาหมอ
12. สัตวศาสตร์ วิชารู้ลักษณะของสัตว์และเสียงสัตว์ว่าร้ายหรือดี
13. เหตุศาสตร์ วิชารู้เหตุเป็นแดนเกิดแห่งผลว่าร้ายหรือดี
14. โยคศาสตร์ ยันตรศึกษา คือรู้จักความเป็นช่วงกล

15. ศาสนศาสตร์ วิชารู้เรื่องศาสนา คือรู้จักประวัติความเป็นมาแห่งศาสนา
 ทุกๆ ศาสนาที่มหาชนนิยม เพื่อปฏิบัติไม่ขัดแย้งสังคมใดๆ และรู้ข้อสอนในศาสนา
 นั้นๆ ด้วย
16. มายาศาสตร์ วิชารู้กลอุบาย หรือรู้ตำรับพิชัยสงคราม
17. คันธรรพศาสตร์ วิชาคนธรรพ์คือวิชาร้องรำ(ละคอน) ที่เรียกชื่อว่า
 "นาฏยศาสตร์" และวิชาดนตรีปี่พาทย์ ที่เรียกชื่อว่า "ดุริยางคศาสตร์"
18. ฉันทศาสตร์ วิชาประพันธ์ คือแต่งหนังสือได้ ทั้งที่เป็นร้อยกรอง(บทกลอน)
 และร้อยแก้ว(ความเรียง)

ศาสนาทุกศาสนามีหลักการอันเดียวกัน คือปัญญาสัมมาทิฐิ พัฒนาใจ
 พัฒนาวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กัน เป็นมรรคเป็นอริยมรรค เอาวิทยาศาสตร์
 เอาวัตถุไปพร้อม ๆ กัน

วิทยาศาสตร์กับพระศาสนานี้จะแยกกันไม่ได้ ต้องไปพร้อมกัน ถึงจะเข้าถึง
 ความพอเพียงเพียงพอ จะเข้าถึงความพอดีเหมือนสายพิณ ถ้าตึงเกินไปก็จะขาด
 ถ้าหย่อนเกินไปก็ไม่เพราะ คำว่าเพราะนี้ก็หมายถึงความสุข ความสุขก็คือไม่มี
 ความทุกข์

พระพุทธเจ้านะเราคิดดูดี ๆ ประสูติก็วันเพ็ญพระจันทร์เต็มดวง ตรัสรู้ก็วันเพ็ญ
 พระจันทร์เต็มดวง แสดงพระธรรมเทศนาธรรมจักรกับปวัตตสูตรก็พระจันทร์วันเพ็ญ
 เสด็จดับขันธก็พระจันทร์วันเพ็ญ

เราคิดดูดี ๆ มันเป็นความพอดี เป็นความพอเพียงเพียงพอ ไม่มากเกินไปไม่น้อยเกินไป
ประสูติตรัสรู้เสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญเดือน ๖

ถ้าเราคิดดูดี ๆ ด้วยปัญญา เพื่อให้เข้าใจถึงภาษาคนและภาษาสมมติ ภาษาสมมติ
สัจจะ และภาษาธรรมก็ได้แก่ตาหูจมูกลิ้นกายใจ เป็นอายตนะภายใน อายตนะ
ภายนอกก็รูปเสียงกลิ่นรสโผฏฐัพพะธรรมารมณ์ ภายนอกก็ ๖ ภายในก็ ๖

ความรู้ความเข้าใจนี้เรียกว่ารู้ร้อยสัจสี่ รู้ธรรมรู้สภาวะธรรม เมื่อเข้าใจรู้ธรรม
รู้สภาวะธรรมด้วยความรู้ความเข้าใจเรียกว่าบุคคลนั้นบรรลุนิติภาวะ จะไม่ไปตาม
สิ่งแวดล้อม เรียกว่าบุคคลนั้นรู้ร้อยสัจสี่ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม เป็นบุคคลที่บรรลุ
นิติภาวะ เอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตรู้

ความรู้ความเข้าใจนี้เป็นกระบวนการแห่งธรรมะ เป็นกระบวนการแห่งธรรมบุญ
ประชาธิปไตยก็ให้พากันเข้าใจ ประชาธิปไตยก็ต้องเอาธรรมนำชีวิต สังคมนิยม
นิยมชมชอบก็ต้องเอาธรรมนำชีวิตรู้

ทุก ๆ คนในโลกนี้ต้องรู้ต้องเข้าใจ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต

ในโลกนี้หมู่วมวลมนุษย์ทั้งหลายปัจจุบันนี้มีอยู่แปดพันกว่าล้านคน ที่โลกหมุนรอบ
ตัวเอง หมุนรอบดวงอาทิตย์ มีประชากรของโลกที่เป็นมนุษย์อยู่แปดพันกว่าล้านคน
ใช้หลักการสากลพัฒนาวิทยาศาสตร์ พัฒนาทางจิตใจไปพร้อม ๆ กัน

สัมมาทิฐิได้แก่ปัญญาที่มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง
ความรู้ถึงเป็นคู่กับการประพฤติการปฏิบัติ ความรู้กับความจำถึงเป็นคนละอย่างกัน

อย่างเราไปเรียนหนังสือจุดมุ่งหมายของการเรียนหนังสือคือความรู้ การที่ค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์จุดมุ่งหมายคือความรู้ การฟังการบรรยายนี้จุดสำคัญคือความรู้ รู้เรื่องกรรมเรื่องกฎแห่งกรรมเรื่องผลของกรรม รู้เรื่องการเวียนว่ายตายเกิด เรื่องหยุดการเวียนว่ายตายเกิด

สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเกิดขึ้นตั้งอยู่ดับไปตามเหตุตามปัจจัย ถึงไม่ใช่นิติบุคคล ไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน ไม่ใช่เป็นผู้หญิงผู้ชายเป็นคนหนุ่มคนสาวเป็นคนแก่คนเฒ่าคนชรา คนตายคนพลัดพราก นี่มันเป็นเพียงเหตุเป็นเพียงปัจจัย มันเป็นเพียงกระบวนการ เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี เป็นกระบวนการของกระแสของเหตุของปัจจัย

การปฏิบัติของเราจะถึงการปฏิบัติติดต่อกันต่อเนื่องไม่ขาดสาย ไม่มีวันหยุด วันเสาร์วันอาทิตย์ วันนักขัตฤกษ์วันอะไรทั้งหลายทั้งปวง ไม่มีวันหยุดนะ

หากเป็นความรู้ความเข้าใจ ความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติจนกว่าพวกเราทั้งหลายจะหมดอายุขัย อายุขัยของมนุษย์ในปัจจุบันนี้ มีการพัฒนาวิทยาศาสตร์มีการพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันอยู่ได้ ๑ ศตวรรษนะ ๑ ศตวรรษก็คือร้อยปี ถ้าเราพัฒนาวิทยาศาสตร์ให้มีปิติมีความสุขมีเอ็กคตาอยู่ได้มากกว่าร้อยปี

ประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา เด็ก ๗ ขวบ รู้เข้าใจเข้าสู่ภาคประพฤติกภาคปฏิบัติ เป็นพระอรหันต์ชีณาสพ เด็ก ๗ ขวบนะเป็นพระมหาเถระ

พระมหาเถระหมายถึงละตัวละตน เอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิตรเรียกว่าพระมหาเถระ

ผู้ที่บวชนานบวชหลายปี ไม่ได้เอาธรรมนำชีวิต ไม่ได้เอาธรรมนุญนำชีวิต ทางพระศาสนาไม่ได้ถือว่าเป็นพระเถระมหาเถระ ยังไม่ใช่เถระสมาคม ถือว่าเป็นนิติบุคคลตัวตนอยู่ ถึงจะบวชถูกต้องตามประเพณี ถูกต้องตามกฎหมายนั้นก็ยังไม่ใช่พระเถระ มหาเถระ เพราะตำแหน่งนั้นเป็นตำแหน่งที่บุคคลเค้าแต่งตั้งเค้ารับรองความรู้ความเข้าใจถึงเป็นความรู้คู่กับการปฏิบัติ ปริยัติกับปฏิบัติแยกกันไม่ได้

เหมือนมีดเล่มหนึ่งนี้ ถ้าไปแยกกันมันก็ไม่ใช่มีด สมมติทั้งหลายที่เราได้รับการแต่งตั้งมีคุณมีประโยชน์มาก เพราะไฟก่สให้เรา แต่งตั้งให้เราถูกต้องตามกฎหมาย

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงให้อาความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ เข้าสู่ธรรมเข้าสู่การระในธรรม ในธรรมนุญในรัฐธรรมนูญ

เราทั้งหลายต้องพากันรู้เข้าใจ เข้าสู่การประพฤติการปฏิบัติมีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติในปัจจุบัน เพราะปัจจุบันนี้ถือว่าเป็นวาระสำคัญแห่งชาติ

เราต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ต้องทำหน้าที่ของตัวเองให้สมบูรณ์ด้วยความรู้ความเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ

ถ้าไม่อย่างนั้นเราไม่ได้ทำหน้าที่ของเราสมบูรณ์ เค้าแต่งตั้งให้เป็นอะไร ไม่ทำหน้าที่ของตัวเองให้สมบูรณ์ด้วยปิติด้วยสุขเอกัคคตา มันคือความไม่ถูกต้อง ถึงมีคำว่าทั้งอรรถทั้งพยัญชนะ ที่ว่าถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ มันต้องถึงพร้อม

ด้วยทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาททั้งอาชีวะ มันถึงจะเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ
เข้าถึงคำว่าเต็ม เต็ม เต็ม ๆ ๆ ๆ

ทุกคนก็รับผิดชอบตัวเอง เพราะการปฏิบัติธรรมนั้นมันเป็นเรื่องเฉพาะตน
คนอื่นทำแทนปฏิบัติแทนกันไม่ได้

ทุก ๆ คนนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านถึงตรัสแก่หมู่ภิกษุสงฆ์
ทั้งหลายว่า เธอทั้งหลายจงประพฤติพรหมจรรย์เถิด

พรหมจรรย์ก็หมายถึงธรรมหมายถึงธรรมนุญ จงทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์
อย่าไปตั้งอยู่ในความเพลิดเพลिनความประมาท

ความเพลิดเพลिनความประมาทนี้คือเหตุคือปัจจัยให้ศีลขาดศีลต่างศีลพร้อย

ความละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาปนี้ เป็นสิ่งที่สำคัญ ถ้าเราไม่มีความละอาย
ต่อบาป ไม่มีความเกรงกลัวต่อบาป นั้นแหละคือความไม่ถูกต้อง นั้นแหละคือเราเป็น
ผู้ยินดีปรีดาในการเวียนว่ายตายเกิด

การเกิดเป็นมนุษย์มันดีนะ เพราะการเกิดเป็นมนุษย์ได้ทรัพยากรที่ประเสริฐ
เราต้องรู้เข้าใจความหมายของความเป็นมนุษย์ มนุษย์เราเป็นภพภูมิภพภูมิหนึ่ง
ของ ๓๑ ภพภูมิ ๓๑ ภพภูมิมีอะไรบ้าง ๓๑ ภพภูมิก็ได้แก่

พระพุทธเจ้าที่มาตรัสรู้ก็มาตรัสรู้ที่ภพภูมิของมนุษย์ เพราะมนุษย์เราอายุขัย
อยู่ได้ร่วมศตวรรษหนึ่งนะ พัฒนาใจพัฒนาวัตถุและพัฒนาวิทยาศาสตร์

ไปพร้อม ๆ กัน อายุขัยไม่มากเกินไปไม่น้อยเกินไป พอที่จะรู้ร้อยสัจสี เอาหลักการ เอาอุดมการณ์อุดมธรรมนำชีวิต จะได้สร้างความดีสร้างบารมี ไม่ไปตามสิ่งแวดลอม

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก่อนที่จะมาจุติในโลกนี้ท่านก็ตรวจดูภพภูมิ

ให้พากันรู้หลักการ อุดมการณ์อุดมธรรม ในการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ เพื่อเข้าสู่ความเป็นมาตรฐาน เข้าสู่ มอก. ชีวิตของเรานะ เป็นมรรคเป็นอริยมรรค เป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม มีความสงบมีปัญญา มีทั้งวิทยาศาสตร์มีทั้งจิตใจ ไปพร้อม ๆ กัน มีความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ ความเป็นพระน่ะถึงจะเป็นได้ กับทุก ๆ คนด้วยความรู้ความเข้าใจ

ความเป็นพระนี้ไม่ได้แต่งตั้งให้กันได้ ความรู้ความเข้าใจเข้าสู่ภาคประพฤติ ภาคปฏิบัติ

ทุกท่านต้องพากันปฏิบัติเอาเอง เพื่อจะไม่ไปตามสิ่งแวดลอม ไม่ไปตามตาหูจมูก ลิ้นกายใจ จะไม่ได้ไปตามสิ่งแวดลอม ความรู้ความเข้าใจนี้มันถึงจะเป็นกระบวนการ หลักการในการบวชของประเทศไทย

พระมหากษัตริย์ไทยได้เอาธรรมนุญนำชีวิต พัฒนาใจกับพัฒนาวิทยาศาสตร์ ไปพร้อม ๆ กัน กุลบุตรลูกหลานที่เกิดมา ผู้ที่เกิดมาเป็นมนุษย์คือทรัพยากร ที่ประเสริฐ

มนุษย์คือทรัพยากรที่ประเสริฐเพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนุญนำชีวิต

๓ เดือนแห่งการอยู่จำพรรษาตามพระธรรมพระวินัยไม่ให้พระจาริกไปในที่ต่าง ๆ เพราะเป็นหน้าฝน ให้อยู่กับที่ไม่ไปไหน ๓ เดือน

ทางส่วนราชการถึงให้ผู้ทีลาบวชได้ ๔ เดือน ๑๒๐ วัน ลาก่อนเข้าพรรษา ๑๕ วัน และหลังออกพรรษา ๑๕ วัน รวมกันเป็น ๑๒๐ วัน เพื่อเตรียมขานนาค ฝึกอดอาหารเย็น ฝึกกราบพระไหว้พระ กิริยามารยาท ฝึกเรื่องความคิด เพราะผู้ที่บวชแล้วไม่ใช่ด้วยแต่ทางกาย มันต้องบวชทั้งกายวาจากิริยามารยาทอาชีพรเรื่องความคิดก็ต้องมาฝึก เพื่อให้บวชทั้งกายวาจากิริยามารยาทอาชีพอได้ใจด้วย มันจะเข้าถึงความสมบูรณ์ เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี เพราะว่าผู้ที่บวชมาแล้วต้องเป็นพระธรรมเป็นพระวินัยทั้งกายวาจากิริยามารยาทอาชีพอตลอดถึงเรื่องจิตใจ มันต้องเป็นพระธรรมพระวินัย ยกเลิกความเป็นนิติบุคคล ตัวตน พากันมาเป็นพระธรรมเป็นพระวินัย

ต้องพากันมาฝึกเพื่อเตรียมตัวก่อนจะบวช เพื่อเข้าสู่มาตรฐาน เข้าสู่ มอก. ทุก ๆ คนไม่มีใครยกเว้น ทุกคนจะได้พากันเป็นพระ เพราะบวชมาแล้วนะ พ่อแม่ปู่ย่าตายายพระราชมหากษัตริย์ทุกคนต้องกราบไหว้ ถ้าอย่างนั้น มันก็ไม่เหมาะสมที่จะกราบที่จะไหว้ เพราะยังไม่ใช่พระธรรมพระวินัย มันเป็นนิติบุคคลตัวตน ต้องทำเหมือนพระพุทธเจ้า ทำเหมือนพระอรหันต์

ถ้าเราเอานิติบุคคลตัวตนเป็นที่ตั้ง เอาความรู้สึกเป็นที่ตั้ง ใจเราก็มีครอบครั มันบวชแต่กายใจมันไม่ได้บวชมันจะมีประโยชน์อะไร มันเสียเวลาในการมาบวช จะบวชกี่วันก็ไม่เป็นไรขอให้มันเป็นพระธรรมเป็นพระวินัย

ให้ผู้ที่มาบวชทั้งหลายให้พากันเข้าใจอย่างนี้ การปฏิบัติที่พระมหากษัตริย์ที่วางหลักการไว้ในพรรษานี้ มันเป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม เพื่อพัฒนาบุคลากรของประเทศ เพราะการทำอะไรติดต่อกันเป็นเวลา ๓ อาทิตย์ขึ้นไป มันจะเปลี่ยนแปลงความเคยชินที่มันฝังอยู่ในธาตุในชั้นในอายตนะของเรา มันจะเปลี่ยนแปลงทั้งทางวิทยาศาสตร์ทั้งทางใจมันจะเปลี่ยนแปลง มันจะเป็นชิพฝังอยู่ในชั้นสัญชาตญาณ

ให้พวกเราทั้งหลายรู้เข้าใจนะ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราจะไม่รู้เรื่องการประพฤติการปฏิบัตินะ เราจะปล่อยให้ตัวเองตรึกในกามตรึกในพยาบาท หัวใจของเราก็มีครอบครวอย่างเก่า มันพากันไปบวชแต่ทางกาย ใจไม่ได้บวชมันจะมีประโยชน์อะไร บวชมันต้องบวชทั้งกายทั้งใจทั้งกิริยามารยาทอาชีพนะ

ผู้ที่มาบวช ผู้ที่บวชไม่สึกเค้าถึงให้กรอกใบประวัติว่าอาชีพอะไร ก็ต้องเขียนว่าอาชีพนักบวช อาชีพนักบวชเป็นพระธรรมเป็นพระวินัย ยกเลิกตัวตนนะ เอาพระธรรมเอาพระวินัยนำชีวิต มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ นี่เป็นอาชีพนักบวช

ถ้าเราไม่เข้าถึงการบวชอย่างนี้แหละเราก็ไม่ใช่พระนะ มันเป็นพระแต่เพียงแต่งตั้งจัดว่ายังเป็นนักแสดงละครนะ ในพระศาสนานี้ถึงมีปัญหาเยอะ มีปัญหามากมาย เพราะบวชมาแล้วไม่ได้เป็นพระธรรมไม่ได้เป็นพระวินัย

เราพากันคิดดูดี ๆ นะ ถ้าเราเอาพระธรรมพระวินัยมรรคผลพระนิพพาน
ไม่มีใครไม่เคารพไม่เลื่อมใสไม่คารวะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกว่า
ให้มาเอาพระธรรมเอาพระวินัย

พระธรรมพระวินัยมันจะเป็นธนาคารแห่งความดีที่ประกอบด้วยปัญญา
เป็นปัญญาที่ประกอบด้วยความดี

ผู้ที่บวชมาแล้วต้องเอาพระธรรมพระวินัยยกเลิกสัญชาติญาณ เอาพระธรรม
พระวินัยนำชีวิตมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่ต้องพากันไป
เก็บสังฆทาน ไม่ต้องพากันไปรับเงินรับสตางค์ อย่าพากันไปกลัวว่าจะอดตาย

เราอยู่ที่ไหนหมู่วมวลมนุษย์เทพเทวาเค้าก็พากันเคารพนับถือ เพราะอันนี้มันเป็น
ธนาคารแห่งความดีทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีวะ

เราต้องไม่กลัวอดตายนะ อย่าไปเก็บอะไรไว้ วัดทุกวัดไม่ต้องไปตั้งตู้บริโกศค่านัน
ค่านี้ การไปตั้งตู้บริจาคน้ำค่าไฟสร้างโน้นสร้างนี้มันไม่ถูกต้องมันเป็นการขอของ
จากคนที่ไม่ใช่ญาติไม่ใช่ปวาราณา ไม่ถูกต้องตามพระธรรมพระวินัย

พระนี่คือผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติเพื่้อออกจากทุกข์
เป็นผู้ปฏิบัติสมควรรับไหว้อัญชลี เข้าถึงความพอดีความเพียงพอพอเพียง
เข้าถึงความเต็ม ๆ ๆ เข้าถึงความดีเข้าถึงความเป็นผู้ที่มีความสงบ

เราอย่าไปคิดว่าถ้าไม่ตั้งตู้บริจาคเป็นแถว ๆ ๆ อะไร ถ้าไม่เชื่อเชิญทางออนไลน์
ให้บริจาคกันแล้วมันจะอยู่ได้อย่างไร

เมื่อเรายกเลิกความไม่ถูกต้อง เราก็ออเค คนอื่นก็อเค เราจะได้มีเรื่องมีราว มีข่าวมีคราวเป็นรายวัน

เดี๋ยวนี้มีการพัฒนาวิทยาศาสตร์ มีการบวชระยะสั้น ๗ วัน ๑๕ วัน ๓ อาทิตย์ ๑ เดือน ไม่เป็นไรให้เราพากันเข้าใจ

เรามาคิดดูดี ๆ นะ ความรู้ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ ท่านหลวงปู่ชา ท่านไปเรียนไปศึกษาอยู่กับหลวงปู่มั่นเป็นเวลา ๓ วัน ๓ คืน ท่านรู้เข้าใจ เรื่องพระธรรมพระวินัยแง่มุมต่าง ๆ เรื่องความเป็นพระธรรมเป็นพระวินัย

ท่านเข้าใจแล้วท่านก็เอาไปใช้เอาไปปฏิบัติ ด้วยความรู้ความเข้าใจปฏิบัติตัวเอง ร้อยเปอร์เซ็นต์ทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีวะ ยกเลิกตัวตนด้วยความรู้ความเข้าใจ ชีวิตนี้มันจะเป็นธรรมเป็นสภาวะธรรม

พวกที่บวชระยะสั้นต้องพากันเข้าใจอย่างนี้นะ อย่าไปคิดว่า การอ่านหนังสือนั้น จะต้องมาอ่านที่โรงเรียนอย่างเดียวนะ เรารู้เราเข้าใจอ่านออกเขียนได้ เราก้ไปอ่านไปเขียนอยู่ทุกหนทุกแห่ง ให้เข้าใจอย่างนี้ ถึงจะเข้าถึงความเป็นพระ

เรามาบวช เราเป็นฆราวาสเป็นประชาชน เราเป็นฆราวาสเราทำอะไรตามใจ ตามอัธยาศัย เพราะว่าพ่อแม่เรารักเราหลงเราโง่เรา

เรามาบวชมาปฏิบัติ เราต้องตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองด้วยเวลาระยะสั้น ต้องเอาพระพุทธเจ้าเป็นหลัก ต้องเอาพระอรหันต์เป็นหลัก ต้องเอาพระธรรม เอาพระวินัยเป็นหลัก ให้ถือว่าปัจจุบันเป็นวาระสำคัญเป็นวาระแห่งชาติ

ไม่เป็นไร ถึงจะบวชไม่กี่วันก็ไม่เป็นไร

ต้องรู้เข้าใจพวกที่บวชอยู่นั่นนะ เราก็ดู ๆ ดูแล้วมันไม่ถูกต้อง

เราไม่ต้องเอาความไม่ถูกต้องเป็นตัวอย่างเป็นโมเดล ต้องเอาพระพุทธเจ้า
เอาพระอรหันต์ เอาพระธรรมพระวินัยเป็นที่ตั้ง พวกเขามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา
ในการประพฤติการปฏิบัติ

วันหนึ่งคืนหนึ่งเรานอนพักผ่อนให้พอให้เพียงพอภายใน ๒๔ ชั่วโมง

เรานอนพักผ่อน ๕,๖ ชั่วโมงนี้เป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม

เราบวชมาแล้วต้องเข้าสู่ธรรมสู่ปัจจุบันธรรม ให้เจริญสติสัมปชัญญะ มีความสุข
ในระบบ อย่างนี้คิดไม่ได้ อย่างนี้พูดไม่ได้ กิริยามารยาทอย่างนี้ใช้ไม่ได้

เราต้องเป็นทั้งคนดีเป็นทั้งคนฉลาดในปัจจุบัน ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ท่านบอกว่า มันต้องครบวงจรทั้งกายวาจาภิรียมารยาททั้งใจต้องครบวงจร
ด้วยความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ การมาบวชมาปฏิบัติของเราถึงจะมีบุญใหญ่
มีอานิสงส์มากด้วยความรู้ความเข้าใจ เมื่อเราลาสิกขาไปหัวใจของเรารู้เข้าใจ
แล้วเอาไปประพฤติไปปฏิบัติ เพราะความเป็นพระนั้นจะอยู่กับเราทุกคนด้วยความรู้
ความเข้าใจให้ตั้งใจตั้งใจเจตนา พวกเขามีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ

ผู้ที่บวชตลอดชีวิตก็ต้องยังประพฤติปฏิบัติ เพราะเราจะได้เป็นแบบเป็นพิมพ์
เพื่อประโยชน์ของเราและประโยชน์ของผู้อื่นถึงพร้อมด้วยความถูกต้องถึงพร้อม
ด้วยความไม่ประมาท

ต้องรู้เข้าใจ อย่าพากันเอาพระศาสนามาหาอยู่หากินหรือหาอยู่หาหลง
ผู้ที่ไม่เอาพระธรรมพระวินัยจะหาอยู่หาฉันนี้ก็ไม่ใช่ เพราะใจยังเป็นนิติบุคคลตัวตน
เรียกว่าหาอยู่หาหลงก็แล้วกัน

เราคิดดูดี ๆ นะ วัดวาต่าง ๆ นะ ถ้าเอาพระธรรมพระวินัยไม่มีวัดไหน
สกปรกหรือ เพราะอะไรพระธรรมพระวินัยมันเป็นความสะอาดสว่างสงบทั้งกายวาจา
กิริยามารยาททั้งภายนอกภายในวัดวาต่าง ๆ ไม่สกปรกอย่างนี้

เราก็คิดในใจว่าช่างหัวมันช่างหัวเหือก เรามาเน้นที่ตัวเรานี่แหละ ไปยุ่งกับ
คนอื่นมากเกินไปเราจะเป็โรคจิตโรคประสาท

เราเป็นใครก็มาเน้นที่ผู้้นั้นด้วยความรู้ความเข้าใจ เราอาศัยรูปแบบอาศัยโมเดล
ในการปลงพม่นุ่งห่มผ้าข้อวัตรกิจวัตร

การประพฤติกการปฏิบัติติดต่อนื่อง พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัตินะ

เราทำหน้าที่ของเราสมบูรณ์ เวลากราบอย่างนี้ก็มีปีติมีสุขมีเอ็กคตา
ในการกราบ เวลาเราสวดมนต์ก็มีปีติสุขเอ็กคตา เราทำข้อวัตรปฏิบัติก็มีปีติสุข
เอ็กคตาในการทำข้อวัตรปฏิบัติอย่างนี้

เราต้องรู้ต้องเข้าใจ การประพฤติกการปฏิบัติของเราให้ติดต่อนื่อง

ใครจะไปจะมากี่แล้วแต่ ความสงบที่เราู้เข้าใจเข้าสู่ภาคประพฤติกปฏิบัติ
ยกเลิกตัวตนมันก็สงบ พระธรรมพระวินัยข้อวัตรปฏิบัติที่มีปีติสุขเอ็กคตา

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เมื่อก่อนเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะไปเอาความสงบจากสิ่งที่ไม่มียู่ ไปเอาความสงบอยู่ที่ทุ่งใหญ่นเรศวร ไปเอาความสงบจากอุทยานห้วยขาแข้ง จากเขาใหญ่ภูสอยเตี๋ยสอยดาวสอยอะไรต่าง ๆ อันนี้ต้องรู้เข้าใจ

ความสงบต้องมีอยู่กับที่เรารู้เข้าใจเราไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมถือว่าเป็นโทษเป็นข้อสอบสำหรับมนุษย์ที่มีอายุขัยได้พอกันประพตปฏิบัติ

เราทั้งหลายจะได้พอกันว่างจากสิ่งที่มีอยู่ ไปว่างจากสิ่งที่ไม่มียู่จะมีประโยชน์อะไร ให้เข้าใจอย่างนี้ ถ้าเราไม่เข้าใจไม่ได้ละ ไม่เข้าใจเอาความหลงเป็นที่ตั้งเดี๋ยวมันจะพังทลายเหมือนตึก สตง.นะ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันจะกววนอยู่ในอบายมุข อบายภูมิอย่าตอกอยู่ในความหลงเป็นได้แต่เพียงคนไม่ได้เป็นมนุษย์ ให้รู้เข้าใจให้มีปิตุสุขเอกัคคตาในการประพตการปฏิบัติ

ขอนุโมนากับท่านทั้งหลายทั้งผู้ที่เป็นพ่อเป็นแม่เป็นปู่ย่าตายายทั้งผู้ที่มาบวชมาปฏิบัติ ที่เป็นผู้ประเสริฐเอาธรรมนำชีวิต เห็นความประเสริฐที่เกิดมาเป็นมนุษย์ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งวิชาแห่งความเป็นมนุษย์มันหมดไปนะ

เราต้องต่อวิชาด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพตการปฏิบัติ

อย่าลืมว่าความถูกต้องบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพรทั้งใจคือพระนิพพานบ้านของเราะ ไม่ใช่ความหลงเป็นบ้าน เราต้องหยุดสัญชาตญาณเพื่อจะได้เป็นบุคคลบรรลุนิติภาวะด้วยความรู้ความเข้าใจ
